

Sygn. akt II K 383/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Kazberuk

Prokurator Prok. Rej. w Kętrzynie: Dariusz Piotrowski

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2014r.

sprawy **M. K.**

s. C. i J. z domu Ł.

ur. (...) R.

oskarżonego o to, że:

W dniu 13 stycznia 2014r. w K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić A. G. – przedstawiciela firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wyżej wskazanej firmy, w postaci telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 350 zł w ten sposób, że w sklepie firmowym przy ul. (...) w K., użył jako autentycznego podrobionego dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) S.A. Oddział w K. w celu zawarcia umowy na świadczenie usług telekomunikacyjnych i uzyskania telefonu komórkowego, wprowadzając tym samym wskazanego wyżej przedstawiciela firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w błąd co do danych zawartych w tym zaświadczeniu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę A. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat, po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego ***M. K.*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art.13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. A. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu, w tym kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych za postępowanie przygotowawcze oraz kwotę 138 (sto trzydzieści osiem) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

II K 383/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 stycznia 2014 r. do sklepu (...) przy ul. (...) w K., w celu zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, przyszedł M. K.. Wymieniony przedstawił pracownicy wskazanego sklepu - (...), wystawiony na swoje nazwisko dowód osobisty o numerze (...), jak również przedłożył jako autentyczne, podrobiony dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) S.A. Oddział w K.. W dokumencie tym zawarta była, niezgodna ze stanem faktycznym, informacja zgodnie z którą M. K. miał być zatrudniony w wyżej wymienionym przedsiębiorstwie na stanowisku robotnika transportowego na czas określony od dnia 04 lutego 2013 r., do dnia 04 lutego 2014 r. z wynagrodzeniem miesięcznym 1460 zł.

Pracownica sklepu (...) przy ul. (...) w K. A. G. powzięła wątpliwości, co do autentyczności przedstawionego jej przez M. K. zaświadczenia o zatrudnieniu. Skontaktowała się z A. Ć., którego nieczytelny podpis i pieczęć widniały na zakwestionowanym dokumencie. A. C. zaprzeczył, by to on wystawił i podpisał ten dokument. W rezultacie nie doszło do zawarcia z M. K. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W sprawie zasięgnięto opinii biegłych z zakresu badań dokumentów Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w O.. Z opinii z dnia 08 lipca 2014 r., nr H- (...) wynika, że kwestionowane zapisy wyrazowo - cyfrowe stanowiące wypełnienia zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków, wystawionego w dniu 09 stycznia 2014 r. na dane M. K.:

- zostały nakreślone przez jedną osobę;
- nie zostały nakreślone przez A. Ć. ani przez M. K..

Z informacji uzyskanej z firmy (...) S.A. Oddział w K. wynika, że M. K. nie jest i nie był pracownikiem tej firmy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody : zeznania świadków A. Ć. k. 5-6, A. G. k. 22, 73-74, M. Ż. k. 20, S. S. k. 21, P. P. k. 30, J. G. k. 31, K. P. k. 32, M. P. k. 33, K. G. k. 37, K. S. k. 57-59, kserokopię zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach k. 7, informacji z firmy (...) S.A. Oddział w K. k. 16, protokół zatrzymania rzeczy k. 23-25, protokół okazania wizerunków osób k. 73-74, opinię LK KWP z zakresu badań dokumentów k. 113- 116.

Oskarżony M. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu w całości. Przed Sądem wyjaśnił, że chciał kupić telefon, zawrzeć umowę i wszystko spłacić. Oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie mu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz zwolnienie z kosztów sądowych (wyjaśnienia k. 229).

Oskarżony został poddany badaniom przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Z opinii sądowo - psychiatrycznej wynika, że w chwili popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu zdolność do rozpoznania jego znaczenia oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona w rozumieniu art. 31 § 1 czy 31 § 2 kk. Biegli psychiatrzy stwierdzili, że M. K. nie cierpi na chorobę psychiczną oraz upośledzenie umysłowe czy organiczne zaburzenia osobowości. U podejrzanego rozpoznano cechy osobowości dysocjalnej oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem kilku substancji. Ze względu na aktualny stan psychiczny jest on zdolny do uczestnictwa w czynnościach procesowych w niniejszej sprawie (opinia sądowo – psychiatryczna k. 148-153).

Sąd zważył, co następuje :

Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługują na danie im wiary w całej rozciągłości. Znajdują one potwierdzenie w pozostałych zgromadzonych w sprawie dowodach. W szczególności korespondują z zeznaniami A. C., informacji z firmy (...) S.A. Oddział w K., protokołu przesłuchania świadków - pracowników wyżej wymienionej firmy, protokołu przesłuchania A. G., protokołu przesłuchania K. S., opinii LK KWP w O. z zakresu badania dokumentów, protokołu okazania A. G. wizerunków osób.

W tym stanie rzeczy wina oskarżonego M. K. i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu, nie budzą w ocenie Sądu żadnych wątpliwości.

Oskarżony w dniu 13 stycznia 2014 r. w K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić A. G. - przedstawiciela firmy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 350 zł w ten sposób, że w sklepie firmowym przy ul. (...) w K., użył jako autentycznego podrobionego dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) SA. Oddział w K. w celu zawarcia umowy na świadczenie usług telekomunikacyjnych i uzyskania telefonu komórkowego, wprowadzając tym samym wskazanego wyżej przedstawiciela firmy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. w błąd co do danych zawartych w tym zaświadczeniu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę A. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat, po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 271/08 Sąd Rejonowy w Kętrzynie skazał M. K. za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk oraz z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Wskazaną karę M. K. odbywał od 13 stycznia 2008 r. do 15 lutego 2008 r. oraz od 04 września 2009 r. do 16 czerwca 2010 r. (wyrok k. 98).

Przestępstwo z art. 286§1 kk ma charakter przestępstwa celowego, jego istota polega na umyślności działania z poprzedzającym jego podjęcie zamiarem bezpośrednim, wymaga nadto działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Za oszustwo odpowiada tylko ten, kto działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd (oszustwo czynne) albo wyzyskania tej osoby (oszustwo bierne). Wprowadzenie w błąd oznacza, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy, zaś wyzyskanie błędu polega na wykorzystaniu przez sprawcę już istniejących, niezgodnych z rzeczywistością opinii lub wyobrażeń osoby pokrzywdzonej (vide wyrok SN II KR 134/86 OSNPG 1987/7/80).

W ustalonym stanie faktycznym Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika pokrzywdzonej placówki. Przedłożył także stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach.

Sąd uwzględnił zatem wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie uzgodnionej kary bez przeprowadzenia rozprawy. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę okoliczności obciążające, jak również łagodzące.

Jako okoliczności obciążające Sąd potraktował znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanego czynu, działanie z niskich pobudek, z chęci uzyskania zysku, a także w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64§1 kk. Oskarżony bowiem wszystkich czynów dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne (karta karna k. 81-83).

Jako okoliczności łagodzące, Sąd wziął natomiast pod uwagę przyznanie się oskarżonego do winy i skorzystanie z instytucji dobrowolnego poddania się karze.

Orzeczona kara jest adekwatna do wagi popełnionego czynu i stopnia jego zawinienia i spełni cele wychowawcze wobec oskarżonego, a nadto jako zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości będzie w prawidłowy sposób kształtowała świadomość prawną społeczeństwa.

W tych okolicznościach należy uznać, że tylko kara pozbawienia wolności o charakterze izolacyjnym uchroni społeczeństwo przed kolejnym, przestępnym działaniem oskarżonego. Z uwagi na uprzednią karalność oskarżonego, działanie w warunkach recydywy, dotychczasowy sposób życia, brak jest pozytywnej prognozy kryminologicznej co do oskarżonego pozwalającej przyjąć, iż nie popełni on ponownie przestępstwa. Jedynie kara bezwzględna pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze spełni wobec oskarżonego swoje cele wychowawcze, a przede

wszystkim zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto wymierzona kara swoją dolegliwością nie przekracza stopnia winy oskarżonego, oskarżony składając wniosek o dobrowolne poddanie się karze, zaakceptował rodzaj i wymiar kary.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. A. kwotę 600 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu, a nadto kwotę 138 zł tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia.

O kosztach sądowych orzeczono zgodnie z art. 624§1 kpk zwalniając oskarżonego w całości od ich ponoszenia. Sąd miał na uwadze, iż oskarżony nie posiada stałego źródła dochodu, a obecnie jest tymczasowo aresztowany do innej sprawy.